

ginja. Ko so leta 1623. obedovali mestni očetje na Šuici, stal je koštrun¹⁾ 5 gld., tele 8 gld., par piščet 32 kr. Drage, silno drage so bile tudi druge reči, ki jih je bilo treba za jedi. Funt masla je stal 36 kr., funt špeha ali surovega masla 32 kr., funt olja 1 gld. 20 kr., torej toliko kakor leta 1601. celo tele; bokal soli 24 kr., bokal kisa 20 kr., par pomaranč 12 kr., par limon 24 kr. Bokal terana, ki so ga leta 1601. pili po 9 kr., stal je sedaj 34 kr., črnikalca pa celó 48 kr.; dolnjec je bil za polovico cenejši, vendar še dosti drag.

Ta draginja pa mestnih očetov ni motila, da ne bi bili popili 92½ bokalov terana, 20 bokalov črnikalca, dolnjca pa samó pet in pol!

Ali pa je z draginjo jestvin poskočil tudi zaslužek v tistem razmerji? Nikakor ne! Leta 1623. je služil mestni tesar, mizar in dninar toliko kakor leta 1601. Stradal je torej, da se je lupil. Šele ko je draginja trajala nekaj let, povišal je magistrat mestnim rokodelcem, mizarjem in tesarjem, zaradi njih neprestanega moledovanja zaslužek od 12 in 14 kr. na 30 kr. Dosti pa ob toliki draginji s tem ni bilo pomagano. Čitatelj utegne iz vsega posneti, da tisti takó hvaljeni starodavni časi, ko je bila govedina po 2 kr. funt, vino po groši — in skoro bi še dejal, po pet krav za jeden groš — od blizu pogledani vendar niso bili takó rajski, kakor se nam vidijo od daleč. Seveda pa je pri njih oceni jemati v poštev še mnogo drugih, in sicer prav neprijetnih stvari. Toda o tem zinemo morebiti kaj o drugi priliki.

¹⁾ V tem računu se tudi čita: „Dem Fleischhacker so die Castraun abgethan und die Würste gemacht, zahle ich 48 kr.“ Kaj, ko bi se iz tega sklepalo, da so delali klobase od koštrunovega mesa? Najbrže pa bi bil ta sklep prenagljen; tako slabega ukusa pač niso imeli mestni očetje, katerim je učitelj Marius za novo leto želel „auch Beibehaltung dero hochbegabten Verstandes“. Da bi leta 1623. ne bili še znali delati naših slavnoznanih klobas? To ni verjetno! Zató recimo rajši, da se je blagajničar v svojem računu le neokretno izrazil, in pustimo kranjskim klobasam njih kolikor mogoče častito starost.

Vkreber.

Vkreber stopal sem po cesti,
Žuborel je mirno vir,
Pa mi šepne val poreden:
»Le nazaj obrni tir!«

»Dasi ložja pot je tvoja,
Možno, val, mi ni s teboj;
Ti v dolí šumiš globoke,
A nasproten pot je moj.«

Occultus.

